

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא
ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת תולדות - שבירת המדות

"וַתָּרָא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה... הִנֵּה אָמְתִּי בִלְהָה"
(בראשית ל', א'-ג')

"בעלה עזב אותה לפני שנים רבות והשאיר אותה לאנחות. היא היתה צריכה להתמודד לבד עם גידול הילדים ועם הקשיים לפרנס את המשפחה".

"כאשר היינו במקלט בעת צרה, והפגזים שרקו ללא הרף וניתן היה לשמוע את ההפגזות וההתפוצצויות, היא פנתה בתפילה לבורא עולם ואמרה שהיא מוכנה לוותר לבעלה על כל שנות הצער והיסורים שהשאיר אותה בודדה וגלמודה, רק שהקב"ה יחוס על עמו. דעו לכם כי שבירת המידות היא זו שהצילה את כולנו!"

מן הגאון הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל היה אומר: "כאשר הקב"ה רואה שיהודי עושה מעל גדר הטבע- גם הוא עוזר מעל לדרך הטבע!".

הגמרא (פסחים ק"ג, א') אומרת: "אמר רבי יוחנן, שלושה מכריז עליהן הקב"ה בכל יום, על רווק הדר בכרך ואינו חוטא ועל עני המחזיר אבידה לבעליה ועל עשיר המעשר פירותיו בצינעה רב".

מה מיוחד בשלושת אלו שהקב"ה צריך להכריז עליהם? **שלושתם עושים כנגד הטבע ומתגברים.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

פני עין חמד

שבת	כנסת לבית	צאת לבית	יציאת חג
י"ט	16:01	17:12	17:47
כ"א	16:19	17:11	17:42
כ"ב	16:19	17:10	17:42
כ"ג	16:21	17:13	17:46

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אלון בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר
מירב בת אילנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שרי שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקוה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

שואל ומשיב בהלכה - זעה - חלק ב'

מה דין זיעה בשרית?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א, רב הקהילה מהספר 'הכשרות למעשה':

מאכל פרווה שקיבל זיעה בשרית, כגון: שהונח מעל מאכל בשרי בעודו בתנור וכדומה ועלו 'אדים' חמים מהמאכל הבשרי על המאכל הפרווה, אסור לאכול את המאכל הפרווה עם חלב אבל לא צריך המתנה של שש שעות. **מקורות:** שו"ת פרי הארץ ח"ב (סימן יד) כתב וז"ל: משקה הנעשה באופן זה שנותנים בקדירה מרק תרנגולת ומי ורד וסממנים, ובתוך הקדירה משימים כוס ריקן וטחין הכיסוי שלא יצא הבל לחוץ, וההבל עולה ומזיע עד שנופל לכוס. אחר שתיית הכוס הזה המלא מההבל והזיעה, מותר לאכול גבינה ולא דמי למרק כלל. הרב חיד"א בשו"ת ברכה (סימן פט אות לב) הביא אותו ובספר דרכי תשובה (אות לט), והגרי"ח בשו"ת רב פעלים ח"ג (או"ח סימן יג) וכתבו, דלא דמי למרק שהתבשל בו בשר שזיעה אינה טעם חזק כל כך כמו מרק שהתבשל בו בשר. ע"ש. יש שרצו לחלק בין 'הבל' שעליו דיבר הגרי"ח ברב פעלים לבין 'זיעה'. וצ"ע מנא להו חילוק זה. אם חמם קוגל ביחד עם בשר באותו תנור, או שהניחו לחמם תבנית קוגל על גבי סיר בשרי, שהזיעה של הבשר נכנסת ישר לתוך תבנית הקוגל, הרב אשל אברהם-מבוטשטש (יו"ד סימן פט) כתב שמעיקר הדין זיעה לא חשוב כבשר ואין צריך להמתין אחריו, אלא שהמחמיר תבוא עליו ברכה. בספר כשרות למהדרין- שירי (עמוד תיט) כתב לחלק בין זיעה שהוא מהבשר עצמו ואז הוי כעיקרו של דבר. אבל כשמעורב בזיעה זו גם טעמים אחרים, הרי שאין כאן רק זיעה התבשיל הבשרי ולכן זה לא נחשב לזיעה בשר, והוי כמו זה וזה גורם שיש תערובת היתר ואיסור שנותנים טעם ביחד. ע"ש. לקמן בעניין אכילת קוסקוס הבאנו חילוק זה בשם הרב פעלים. ע"ש.

יש מחמירים במקום סגור שאין לאדים מקום להתפזר, שהזיעה נחשב כבישול ממש וצריך להמתין שש שעות לאחר אכילת הפרווה. **הערה:** ראה מה שהאריך בזה בקונטרס שולחן ערוך כהלכה- וי"ל (עמוד טז).

קולט אדים הנמצא על גבי הכיריים, אין לחוש שמא הזיעה העולה מתבשיל בשר המתבשל תחת הקולט תבלע טעם חלב מבישול שבישלו שם קודם לכן ותחזור ותאסור את תבשיל הבשר, וכן איפכא, שלא אסרו אלא באין מקום לזיעה להתפשט מכל הצדדים.

קערות העשויות מאלומיניום או פלסטיק שיש בתוכם תאים נפרדים למאכלים ובתא אחד נתנו בשר רותח ובשני מאכל פרווה או שהתחממו יחד, אסור לאכול את הפרווה עם חלב, אולם אין צריך המתנה. **הערה:** מכיוון שאין בקערות אלו חשש נגיעה או זיבת שומן. לעניין זיעה של מאכל בשרי הובא לעיל שדי בהמתנה שעה. עיין בשו"ת דברי משה- הלבשרטס (סימן מה) לדון בקוגל שנגע בבשר האם צריך להמתין שש שעות כדין תבשיל של בשר והעלה להקל רק שלא יאכל עמו גבינה. ע"ש.

יש מחמירים שהפרווה דינו כתבשיל בשרי וצריך המתנה של שש שעות. **הערה:** מכיוון שזיעה מילתא ויש להחמיר בו שש שעות. בפרט אם האדים הבשריים עלו אל הפרווה במקום סגור שאין לאדים מקום להתפזר. אולם אם לא התחמם יחד והבשר היה חם, אין הפרווה נעשה בשרי, כך העלה בשו"ת דברי משה (שם).

כל מה שאדם עושה- לעצמו הוא עושה

ג'יימס הריסון נולד באוסטרליה בשנת ה'תרצ"ז (1936). בגיל 14 עקב הסתבכות של זיהום הוא נאלץ לעבור ניתוח מורכב לכריתת ריאה. במהלך הניתוח הוא איבד המון דם והוא נזקק לשלוש-עשרה מנות דם מתרומות כדי להינצל. לאחר שתרומות הדם הצילו את חייו, ג'יימס הבטיח לעצמו שכאשר הוא יגיע לגיל בו ניתן לתרום דם, הוא יתרום דם בעצמו בכל פרק זמן הנדרש

כשהגיע לגיל 18 ג'יימס התחיל לקיים את הבטחתו. הוא הגיע לתרום דם בצורה קבועה וסדירה על פי פרקי הזמן הנדרשים בין פעם לפעם. בהתחלה לא ראו הרופאים משהו יוצא דופן בדמו של ג'יימס, אבל לאחר מספר שנים בהן לא הפסיק לתרום, התגלה דבר מדהים: בדמו היו נוגדנים נדירים ביותר המסוגלים למנוע מחלה קשה הפוגעת בתינוקות (מחלת RH- נוצרת כאשר נוגדים מסויימים המיוצרים אצל האם עלולים לגרום לאנמיה עוברית, הרס של הכבד והטחול ועוד ועלולה גם לגרום למותם). המדענים סבורים כי יתכן שתרומת הדם שקיבל משלוש עשרה מנות דם הביאה להתפתחות הרכב הדם המיוחד שיש לו.

המדענים שהבינו את הפוטנציאל הטמון בנוגדנים אלו פיתחו חיסון המבוסס על הדם של ג'יימס. בשנת ה'תשנ"ט (1999) הוענקה לו מדליית מסדר אוסטרליה והוא זכה לכינוי 'האיש עם זרוע הזהב'. במהלך חייו תרם כמות עצומה של 1,173 מנות דם. החיסון הציל את חייהם של מיליוני תינוקות ברחבי העולם. עד היום תרומות דמו של ג'יימס הצילו יותר מ-2.4 מיליון תינוקות!

השיא היה בשנת ה'תשע"א (2011) כאשר נכדו של ג'יימס נולד עם חשש לאותה מחלה והיה צריך לקבל את החיסון שנוצר מהדם של סבו. כך, באופן מרגש ובלתי צפוי, ג'יימס הציל את חיי הנכד שלו!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אברהם יהושע השיל טברסקי זצ"ל

האדמו"ר הרב אברהם יהושע השיל טברסקי מסקווירא זצ"ל- נולד בשנת ה'תקפ"ה (1825) כבן בכור להוריו. נקרא על שם סבו, הצדיק הרב אברהם יהושע השיל מאפטא. בימי ילדותו זכה להסתופף בצל זקניו הקדושים, האדמו"ר רבי מרדכי טברסקי (המגיד מצ'רנוביל) והאדמו"ר רבי יצחק יונגרלייב מראדוויל. כבר משחר נעוריו נודע בצדקותו ובהתמדתו המופלגת ביותר בתורה. שמו הלך לפניו כלמדן גדול. שקידתו המופלגת בתורה לא פסקה כל ימי חייו עד שנעשתה לשם דבר. התמדתו בתורה היתה בגדר על-אנושי. פעם אחר יום צום רבינו התיישב אחר תפילת ערבית לעיין בספר. למחרת כשהגיעו לתפילה ובסקווירא התפללו מאוחר מאד מצאו אותו שקוע בספר כאשר הוא לא הרגיש שהלילה חלף ועבר וששכח לגמרי מגשמיות. אביו הקדוש הפליג רבות ברום קדושתו וצדקותו. בנוסף נתן לו כח וסמיכה עוד בחייו ואמר לו: "ידך כיד, ופיך כפי!".

רבינו היה צריך לנסוע לעיר המרפא אודסה בגלל מצב בריאותו. כבר בדרך עוד לפני הגעתו לעיר כבר עשה מופתים. שמו הלך לפניו עוד בחיי אביו כפועל ישועות ורבים פנו אליו ונושעו. הירבה בטבילות אפילו פעמים מספר ביום אחד. נודע באהבת ישראל הבוררת בקרבו. עסק רבות במעשי צדקה וחסד. דאג לפרנסת אביונים ומסכנים. נהג באדמו"רות עוד בחיי אביו. לאחר פטירת אביו ב-י"ז ניסן ה'תרמ"ה (1885) התמנה לממלא מקומו יחד עם שני אחיו, רבי ישראל ורבי דוד. נפטר ב-ג' כסליו ה'תרמ"ז (1887). חי כ-62 שנים. נקבר ליד אביו בסקווירא. בנו השני רבי משה דן מילא את מקומו באדמו"רות.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר הרב מרדכי מצ'רנוביל. **אביו:** האדמו"ר רבי יצחק מסקווירא (מייסד חסידות סקווירא). **אמו:** בת האדמו"ר הרב דוד יונגרלייב מראדוויל. **נשותיו:** מרת חיה צפורה (זיווג ראשון- בת הרב שמואל אשכנזי חתן דודו רבי יצחק מאיר מז'נקוב), מרת פייגא יענטה (זיווג שני- בת הרב יוסף זילברפרב, חתן רבי שלמה מסאווראן). **ילדיו (מזיווג ראשון):** רבי יוסף מאיר ממחנבוקא (חתן רבי מנחם נחום השני מצ'רנוביל), הרב משה דן מסקווירא (חתן ר' חיים יהודה מאיר חודרוב מברדיטשוב), הרב יעקב מסקווירא-ליניץ (חתן רבי מרדכי מקוריסטשוב), מרת דבורה (נישאה לר' מרדכי בן דודה רבי דוד'ל מסקווירא), מרת מלכה (נישאה לר' מרדכי יוסף בן רבי דוד מזלטיפולי). **ילדיו (מזיווג שני):** רבי דוד לייב, מרת שפרה (נישאה לר' רבי דוד מרחמסטריווקה). **מרבתינו:** האדמו"ר רבי מרדכי טברסקי (המגיד מצ'רנוביל), האדמו"ר רבי יצחק יונגרלייב מראדוויל.

ר' יהושע טברסקי זצ"ל בספרו 'בחצר הצדיק' מביא עובדה אחת ששמע מחסיד סקווירא: מוכסן אחד היה מחזיק בחכירה בטחנה בכפר וגם אכסניה בפרשת דרכים. פעם לב הפריץ נהפך והוא החליט לנשל אותו מחזקתו ולהוציאם מידו. המוכסן ששמע זאת הצטער מאוד ולכן הוא קם ונסע לרבינו וביקש שיושיע אותו בברכתו. הצדיק הצית גפרור והעלה באש את הקוויטל ואחר אמר: "כך יהיה ארמונו של הפריץ", ואכן הארמון נשרף. האסון ריכך את ליבו של הפריץ והוא השאיר את המוכסן על מקומו.

נכדו הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זצ"ל סיפר על יהודי שלא זכה לפרי בטן. הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זיע"א לא רצה להבטיח לו. כשראה כך אחר כך נכנס אל רבינו והוא הבטיח לו פרי בטן. לאחר שהלה חזר לאביו ר' יצחק וסיפר שבנו הבטיח לו פרי בטן, האבא שאל את בנו (רבינו): "מניין לקחת את היכולת להבטיח לו ישועה?".

רבינו ענה לאביו הקדוש: "נכנס אלי זה עתה עגלון ובבכיות סיפר כי הסוס שלו מת והוא נותר ללא פרנסה. מיד לאחריו נכנס האיש שביקש ישועה בפרי בטן. ביקשתי ממנו שיתן מעות כסכום שעולה לקנות סוס והבטחתי לו ישועה. וכי מה אכפת לבורא יתברך שלזה יהיה סוס ותהיה לו פרנסה ולזה יהיו בנים... ואכן כך היה.

נכדו הרה"ק רבי אברהם יהושע השיל ממחנבוקא זצ"ל סיפר: יהודי פקד את ביתו של אביו של רבינו, ר' יצחק וביקש הבטחה להיוושע בזרע של קיימא. כשיצא, חשך אורו שבעתיים, אם עד אז עוד היתה לו תקווה שר' יצחק יבטיח לו והוא ייוושע בהבטחתו, הרי שגם זו נגזזה. ר' יצחק בירך אותו אבל סירב להבטיח לו ישועה. היהודי הבין שאם לא הבטיח לו, הרי שקשה לפעול עבורו ישועה.

בחוץ פגש בבנו, רבינו. לשאלתו מדוע נפלו פניו, סיפר היהודי דברים כהווייתם. אביו ר' יצחק לא רצה להבטיח לו ישועה. רבינו אמר לו: "הגיע אלי זה עתה יהודי ושפך לפני את ליבו שבנו הגיע לעול מצוות ואין בידו פרוטה לפורטה עבור תפילין. עצתי היא שתביא לי מעות עבור תפילין ואני מבטיח לך שתיוושע בבן זכר". הלה מיהר לתת את הסכום כפי שהתבקש. קיבל את ההבטחה ואכן נושע ונולד לו בן זכר.

נכדו הרה"ק רבי אברהם יהושע השיל ממחנבוקא זצ"ל סיפר: יהודי עמד לפני נסיעה לוינה כדי לדרוש ברופאים גדולים. טרם יציאתו לעיר הגדולה הגיע אל הרה"ק רבי יצחק מסקווירא כדי לבקש את ברכתו. לאחר מכן הלך להיפרד מרבינו זיע"א. כשהצדיק שמע על מטרת נסיעתו, שאל: "בכמה אתה משער את עלות הנסיעה והטיפול?". הלה נקב בסכום. רבינו שהיה זקוק אז למעות לצורך הכנסת כלה אמר לו: "תן לי את כל הסכום הזה ותתרפא!". לשאלת אביו הקדוש מדוע נטל את הכסף, השיב: "וכי למה עליו להוציא את הכסף עבור רופאים? שיתן לי את כל הסכום עבור הכנסת כלה עניה ויתרפא!", ואכן כך היה.

עוד בחיי אביו, שנים מספר לפני הסתלקותו רבינו נכנס לאביו הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זיע"א וביקש ממנו להורות שלא לומר תחנון ביום ג' כסליו, לפי שמצא כתוב שביום זה הסתיימה גזירת שריפת הש"ס. הרב פינחס שפירא מקוריץ אמר זאת רק לדורו. מכל מקום רבינו ביקש שיקיימו תמיד בקשה זאת. כששמע אביו הקדוש על כך הוא הסכים והתבטא: "אברהם יהושע השיל שלי עשה יום טוב לעצמו". למרבה הפלא רבינו נפטר ביום זה. רק אז הבינו למה היתה הכוונה. (הסיפורים מעובדים מתוך לעבדך באמת ואורח צדיקים)

כְּחָה שֶׁל תְּפִילָּה

"אני אתגעגע אליכן". הן הבטיחו לשמור על קשר ולבוא לבקר מדי פעם, אבל הן שכחו. אחרי חצי שנה נזכרו בה ובהבטחה ובהזדמנות הראשונה החליטו לבוא לביקור.

הן נכנסו לחדר שלה ומצאו בו קשישה אחרת. הן שאלו את הדיירת החדשה, איפה הקשישה שלהן, והיא הפטירה ביושב: "הלכה".

בבית אבות, הפירוש המילולי המצוי של המילה 'הלכה', הוא בד"כ 'הלכה לבית עולמה' או 'התבקשה לעולם שכולו טוב'. השתיים היו מזועזעות.

הן חיפשו את המנהלת, והתלוננו: "היא נפטרה ולא הודיעו לנו? אתם יודעים שנקשרנו אליה ואהבנו אותה, ואפילו לא התקשרו להודיע לנו?"

"נפטרה?", המנהלת צחקה. "מה פתאום נפטרה? היא התחתנה ועזבה את המקום". הבנות שאלו בתמיהה: "מה? היא התחתנה?"

"כן, ממש כך. בערך לפני חצי שנה הגיע לבית האבות אדם בן שמונים. הוא היה בריא ומלא מרץ, אבל לא רצה לישון לבד בבית. מאחר שהוא לא רצה להטריח את הנכדים שלו שיבואו לישון אצלו הוא עבר לבית האבות".

"אחת העובדות שלנו חשבה, שהקשישה שלנו והקשיש הזה הם שידוך ממש מתאים. היא הציעה לשניהם, ותוך זמן קצר הם החליטו להתחתן".

"במקביל להחלטה זו מאחר והם עכשיו לא יסבלו מבדידות אלא אחד אחד יהיה בשביל השני הם החליטו לעזוב את בית האבות ולעבור לגור בבית שלו. הוא אדם אמיד והבית שלו מרווח ומטופח".

שתי הבנות נותרו פעורות פה. כששוחחו זו עם זו התברר ששתיהן הגיעו לאותה מסקנה: **הן די סמכו על הנתונים הטובים שלהן.**

אחרי הכל, הן לא בנות שמונים ושלוש, יש להן עבודה ומשכורת טובה, הן בדרך לסיים את התואר, צעירות ועוד אי אלו מעלות. כן, הן ידעו שהן צריכות קצת עזרה של הקב"ה, ולכן נסעו לעמוקה להתפלל על שידוך, אבל בפועל הן סמכו על עצמן – ולכן לא נושעו.

האישה בת השמונים ושלוש לא בטחה בכישורים שלה או בחכמה שלה. היא ידעה שבגילה ובמצבה רק בורא עולם יכול להושיע אותה!

היא התפללה מעומק הלב ואכן בורא עולם שמע לתפילתה ומספר ימים בודדים לאחר מכן היא כבר מצאה את השידוך שלה.

עד כמה גדולה כוחה של תפילה, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המאלף הבא: הרב גואל אלקריף מביא מעשה מאלף שסיפר רבי צבי נקר שליט"א:

שתי בנות למדו עבודה סוציאלית. הן הגיעו להתמחות בבית אבות בבני-ברק. **אחת מדיירות בית האבות היתה קשישה בת שמונים ושלוש, שלא נישאה מעולם.**

הקשישה הזו ניחנה בפיקחות רבה. היתה לה הרבה שמחת חיים. היא ב"ה היתה עצמאית ופעילה. הסיבה שהיא הגיעה לבית האבות רק מאחר שסבלה מבדידות והיתה זקוקה לחברה.

יום אחד הבחינה הקשישה ששתי הבנות משתדלות לסיים את המטלות שלהן בזריזות יתרה. היא ביקשה לדעת: "לאן אתן ממחרות?"

"אנחנו בנות עשרים ושש", הן השיבו, "ועדיין לא מצאנו שידוך. אנחנו רוצות לנסוע לעמוקה להתפלל. לזכות להתפלל בציון הצדיק התנא יונתן בן עוזיאל".

"אנחנו רוצות להתפלל ולבקש ממנו שיעלה למעלה לכיסא המרום ולבקש עלינו מאת בורא עולם שנזכה לשידוך. ידוע כי זה מקום מסוגל לזיווגים **והרבה רווקים ורווקות נושעו שם וזכו להתחתן.**"

הקשישה אמרה: **"האם יפריע לכן אם אני אצטרף אליכן?"**. בכלל לא יפריע. בואי תצטרפי, בשמחה". הבנות חשבו לעצמן: "אם היא רוצה טיול? שתצא לטיול. הרי מבחינתה אין הבדל בין עמוקה לחצור הגלילית. היא כנראה משועממת וזו הרפתקה שיכולה להטיב איתה".

בזמן הנסיעה הבנות שאלו אותה: **"האם את רוצה להתחתן?"** להפתעתן היא ענתה: **"ודאי שאני רוצה להתחתן! זו הסיבה שהצטרפתי אלכן לנסיעה"**

הבנות אמרו בתמיהה גדולה: **"מה? אבל את כבר בת שמונים ושלוש, ואת בבית אבות!"**. הקשישה ענתה: "נו, אז מה? אני רוצה".

הבנות צחקו. **אישה בת שמונים ושלוש – יש סיכוי בכלל שתתחתן? במקום לחשוב על יום המיתה שמתקרב אליה, היא חושבת על חתונה...**

לאחר שעות רבות הגיעו שלושתן לעמוקה והן התפללו. **הבנות שמו לב, שהקשישה מתפללת מאוד ברצינות ומעומק ליבה.**

זמן קצר לאחר אותה נסיעה, הודיעו לבנות מהמוסד הלימודי שהן לומדות כי עליהן לעבור בבית אבות אחר מסיבה כלשהי. "ככה אתן עוזבות אותי?", הקשישה נזפה בהן בחיוך.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בת כותן ע"ה	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאלית בת נאוה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עולילאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	יצחק בן פנינה ז"ל
קסאנש בת דג'ינו ע"ה	חי יזי בן קלרה ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
שרה בת נרקיט ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל	מישא אסתר בת זרהה ע"ה
עפאת בת השמת ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים חומטל בן רינה ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה
נעימה בת שרה ע"ה	אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל